

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérik az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.
Kiadóhivatal: Pleits Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Tisztújítás előtt.

II.

Most, midőn már csak hetek választanak el minket a tisztújításoktól, nem lehet csodálkozni azon, hogy a tisztviselői állomások betöltésének kérdése foglalkodtatja a közönséget és ezen kérdés napról napra nyer fontosságban, úgy hogy minden sympathiák daczára, melyekkel az országának különböző nemzetiségei a keleten dúló harcok részeseit szemlélik — a keleti kérdés fontosságában veszít, a mindennapi kenyér kérdésével szemben. De midőn azokat, kik a választási küzdelemben a porondra személyesen kilépni szándékoznak, valamint ezek rokonait és a hozzájuk tartozandókat ama kérdés foglalkodtatja, hogy kik legyenek a megválasztandók, a személyesen vagy egyébként közelebbről nem érdekelt egyéneknek s azon elfogulatlanoknak, kik a közigazgatásnak európai színvonalra emelését czélozzák, — azon kérdés ad gondot, hogy minők legyenek a leendő tisztviselők?

A qualificatio kérdésével sok ember foglalkozik ma már, és alig találunk valakit — azok közül, kik a közigazgatás egyszerű teendőit csak némileg is ismerik, — a ki annak szükségét be ne látná és ne hangoztatná, hogy csak qualificált tisztviselőket kell választanunk. Csak hogy a qualificatio kérdésével furesün vagyunk. Azt, hogy a qualificatio tekintettel kell lennünk, mindenki érzi, de a legtöbbben nincsenek tisztában magukkal az iránt, hogy minő legyen az? Igen sokan úgy vélekednek, hogy ha kimondták a varázsszót „qualificatio”, ezzel már elég van tőve, a többit tegye majd hozzá a kijelölő bizottság. Mások a qualificatio mérvét a szerint bírálják meg, — hogy minővel bir a koma vagy sógor, kit megválasztani szeretnénk. De ama kevesek, kik személyesen vagy közelebbről épen nem érdekelvők s kik a dolgot objective tekintik és a közigazgatás javítását őszintén óhajják — sincsenek egészen tisztában magukkal a megkívánandó qualificatio mérvét iránt. Hogy a közigazgatási tisztviselőnek nem kell épen jogtudórnak vagy ügyvédnek lenni, azzal mindenki tisztában van; de hogy p. o. a szolgabíráknál megkívántassék-e — a jogvézettség vagy sem? e tekintetben már eltérnek a vélemények, s mig egyrészt ezt sokan megkívánják, mások feleslegesnek tartják s úgy vélekednek, hogy elég az, ha valaki nem is koptatta az acadé-

miák padjait — csak legyen értelmes ember, tudjon tűrhetően fogalmazni s ha majd hivatalt kap, ott van a sok törvény és rendelet, azokból kiolvashatja, hogy mit kell tennie minden alkalommal. Legrosszabb esetben pedig megveszi két forintért a „szolgabírói hivatal kézikönyvét” valamely könyvárusnál, elolvassa azt, a többi majd megjön magától, majd bele tanul. Ha pedig a fiatal óriás pláne pár hétig gyakorolokodott vagy pedig tiszteletbelieskedett, — no már akkor jogos igénye van arra, hogy felfelé az alsópart felé meg a községyi előjárókat idéten szellemi termékeivel kétségbe ejtse.

Azt hiszik igen sokan, hogy a törvényt könnyű megérteni, magyarul van az írva, csak el kell olvasni. Persze, az ilyen jó urak azt meg nem gondolják, hogy már ahhoz is készütség kell, hogy az ember a törvényt megértse. A szavakat megérti ugyan minden mivel ember, de ez nem elég, hanem szükséges a törvénynek szellemét is felfogni. Erre meg azt mondják mások, hogy úgy kell a törvényeket szerkeszteni, hogy azokat mindenki megértse és alkalmazni tudja. De ez lehetetlen! mert akkor minden egyes esetre kellene \$-ust alkotni, s ki volna képes minden esetet előre látni. Erre nincs is szükség, mert a törvényeket úgy a mint azok megírják, annyira megérti minden laicus ember; hogy megítélhesse azt, mit szabad és mit nem — tennie. A törvények alkalmazását és végrehajtását pedig legjobb a törvénytudókra bízni, olyanokra, kik elméleti képzettség, vagy pedig — ha ez épen hiányzik is — jó felfogás és éretlítőteltség mellett hosszabb gyakorlat utján megszereztek maguknak a képességet a törvények szellemébe behatolhatni és azokat minden egyes esetre azonnal és helyesen alkalmazni. Nem tartozunk mi sem azok közé, kik a megyei tisztviselőtől — in specie a szolgabírótól — a diplomát okvetlenül megkívánják. Ismerünk mi nem egy szolgabíró, a ki maturitást sem tett s kit azért még sem adunk cserébe — bármely egyetem doctoráért. Igen, de ezen keveseknél csak az elméleti készütség hiányzik, a képesség megvan, és évek hosszú során át teljesített szolgálataikban bőséges gyakorlatot szereztek maguknak, s ennek folytán már mintegy ösztönszerűleg tudják, hogy minden előforduló esetben mit kell tenniök. De sőt azt sem akarjuk mondani, hogy megelégszünk az elméleti képzettséggel és ennek okmány-szerű beigazolásával; a tapasztalás ta-

nusítja, hogy igen sok ember a tudóri oklevél mellett is igen szegény (szellemileg értjük) ember, s nem állja ki a versenyt akármely 4 iskolát végzett, de magának elegendő gyakorlati ismereteket szerzett tisztviselővel. Azért mi még a jeles és okmányilag igazolt elméleti képzettség mellett is megkívánók a gyakorlatot attól, a ki valamely önálló vagy pláne hivatalfőnöki állomásra kíván megválasztatni.

A qualificatio kérdésénél mi distingválunk az általános és specialis qualificatio között. Nem tudjuk, jól fejeztük e ki magunkat, s azért világosabban kifejezve azt mondjuk, hogy különbséget teszünk azon qualificatio között, melyet általánosságban minden tisztviselőtől megkívánunk, s azon qualificatio között, melyet minden egyes tisztviselői állásra — avagy szakmára aspirálókól követelünk.

Az általános qualificatio felállításánál — úgy hisszük — mindnyájan egyet értünk. Mindnyájan megkívánjuk a leendő tisztviselőtől, hogy a felséges uralkodóház iránti tőrhenen hűséggel, a haza iránti szeretettel, a magyar állameszméhez feltétlen ragaszkodással kösse össze magát; megkívánjuk, hogy politikailag érett gondolkodásu s minden separatisticus tendenciáknak nyiltan bevallott ellenese legyen. Nem egyszer hangsúlyoztuk, hogy itt az ország végvidékén, melyet csak a két Duna választ el a szerb fejedelemségtől, az alkalmazandó egyének politikai integritására tekintettel kell lennünk. Nállunk nem jöhet annyira kérdésbe vajjon melyikéhez a parlamentárius pártoknak számítja magát valaki, mint inkább azt kell néznünk, jó hazafi-e? Nem nemzetiségére tekintünk mi, hanem lelkiületére és gondolkodásmódjára, s ha politikai tekintetben nem megbízható egyén, nekünk ugyan nem kell, legyen bár a világ első jogtudósa és egyesítse bár magában Bluntschli, Stein és Gneist politikai tudományát. Nekünk itt e földön, melyen a Dunán túl történt minden lábdobbanás rezgését megérezzük, — csak rendületlen magyar érzelmű hazafiakra lehet és van szükségünk. Megkívánjuk továbbá a tisztviselőt a morális qualificatiót, álljon mint a tükör előttünk, legyen erkölcsi viselete kifogástalan, becsülete szeplőtlen, élete józan, hogy példányképp szolgálhasson a népnek, mely vezetésére bizatott.

Megkívánjuk a tisztviselőtől, hogy ne

csak képzettséggel birjon, hanem egyuttal társadalmi miveltséggel is, eljárása legyen erélyes de mérsékelt és tapintatos; a durvaság nem erély s a jó tisztviselő nem azzal imponál, hanem komolysággal, állásához illő viselettel, s ha saját állását először is ő maga megbecsüli, úgy becsületést szerez magának.

A tisztelt olvasó azt véli talán, hogy igen messze kívánunk, ilyenek pedig nincsenek. Igaz, hogy egészen tökéletes embereket nem lehet találni, de legalább el lehet kerülni kirívóbb hibákkal bővelkedőket. Valamint arról is meg vagyunk győződve, hogy nem egy tisztviselői aspirans a fentebbiekben megtalálandja — ha tán kissé erősen színezett — de hiven festett képét, s ezen sorok buzdításul szolgálhatnak azoknak, kik a tisztviselői állást consequentiáival együtt elfogadni szándékoznak s ezen elvekkel egyetértenek. Azokért pedig, kiket az ily szigoruan értelmezett qualificatio elijeszt, nem kár mert előbb-utóbb a fegyelmi választmánynak gyűlne meg baja velök.

Következnék már most a specialis qualificatio feletti nézetünk előadása, de ezt a szives olvasó engedelmével jövő alkalomra hagyjuk.

Panszláv üzemek Dél-magyarországon.

N.-Kikinda, 1877. nov. 6-án.

A panszláv üzemek itt, hazánk déli részében, újabban ritkán jönnek napvilágra. Rendesen alatomosan üzetnek. Oly jelenségek, mint a hogy például a multkor egész véletlenül jöttünk egy orosz emissarius nyomára, bizonyossá teszik, hogy ezen üzemek számai széles körben el vannak terjedve és a szlávok Mekkájában, Moszkvában, birják gőcpontjukat. Am legyen! A magyar nép már régente átértette, hogy mit és mennyit ér az orosz szövetséges barátság; diplomatáink — majd valamikor — szintén be fogják hogy tévedtek, a midőn a jegesmedvének kezét nyújtottak. Ha szövetséges szomszédaink gyűlölettel viseltetnek irántunk, nem marad nekünk sem egyéb hátra, mint hogy mi se szerelmeskedjünk velök és kormányukkal, mert külföldben mi húzóknak a rövidbetet. De a legvesélyesebb s a legtöbb eszélyességet igényli az, ha látjuk, hogy az országban lakó szláv és román

Társadalmi és politikai működése ezután kezdődik; a 40-es országgyűléseken mindenkor részt vett és mindig a mérsékelt ellenzékhez tartozott.

1838-ban az árvízbizottság tagja lett; 1839. tavaszán Csongrádmegye főispáni helyettese, 1841-ben Békésmegye, 1848-ban pedig Szathmármegye főispánja lett. Az ország gazdasági egyesületnek 1840 óta elnöke volt, tevékeny részt vett a tiszaszabályozási társulatok működésében, s mindenütt, a hol nemzeti ügyekről volt a szó.

67 óta, előhaladt kora miatt, a politikában kevés tényleges részt vett. Az országgyűlés koronáörnek választá meg, majd pedig főudvarmesternek nevezetett ki. A Deák-párt egyik legkitünőbb tagja volt mindvégig; a hevesb pártarczoktól távol állott. — Mint Deák Ferencz egyik választója a pesti belvárosban az illető választási mozgalomban részt vett. Családja számára több hitbizományt alapított, virágzó családot hagy hátra, mely a nemzettel együtt örökre meg fogja őrizni a dított emléket.

Gróf Károlyi György holttemeinek be-szentelése hétfőn d. e. 11 órakor történt; a szertartást Haynald Lajos kalocsai érsek végezte; azután a holttest külön vonaton Nagy-Károlyba szállítottott; ott Schlauch Lőrincz szathmári püspök szentelte azt be. Nagy-Károlyból az ide alig negyedórára eső Kaplonyba vitték, ez lévén a család ősi birtoka még az Árpádok idejéből, a midőn a család „de genere Kaplony” név alatt szerepelt.

„P. N.”

TÁRGYA.

Gróf Károlyi György.

Szül. 1802., meghalt 1877. nov. 9.

Budapest, november 9-én.

Az országának nagynevű halottja van. Gr. Károlyi György főudvarmester, v. b. t. tanácsos, e tetőtől-talpig magyar főúr, kinek neve a nemzeti nagy alkotásokkal oly szorosán összerokonult, kinek érdemei a nemzet ügyei körül elszámlálhatlanok, ma hajnali fél 3 órakor Budapesten hirtelen elhunyt. A gróf már évek óta gyógyíthatlan bajban, nyelvrakban szenvedett. A leghíresebb orvosoknál és gyógyhelyeken kereset gyógyulást, s a mult telen Párisban volt, a hol a tudomány legkiválóbb kitünőségeitől kért tanácsot. A baj enyhült, de gyógyítására sehol sem nyerhetett reményt.

Már hónapokkal ezelőtt oly rosszul volt, hogy minden pillanatban aggódni kellett a heálható catastrofa miatt. A nyarat egyik vidéki birtokán töltötte, s némileg javulni látszott. Három nappal ezelőtt jött fővárosi palotájába. Derültnel látszott, s még tegnap d. u. a városligetben kocszott, este pedig hirlapokat olvastatott fel. Ma hajnalban roham fogta el, de minthogy ez máskor is előfordult, ezuttal sem látszott veszedelmesnek. — Hivatták rögtön a melléksobában levő orvost, de mire az segédkezett nyujthatott, a gróf a roham áldozata lett.

Hosszu tevékeny élet tün el vele: ugy dőlt le, mint a hatalmas tölgy, melynek nyomát messze elterjedő gyökerek s az azokból felvirágzó dus új hajtás jelölik meg. Fényes, büszke nevet, áldott emléket, virágzó családot, nagy vagyon, s a nemzet érdekeinek előmozdítására kifejtett példás, és majdnem utólréhetlen áldozatkészsége elszámlálhatlan alkotásait hagyja hátra; ugy emlékeznünk meg róla, mint a jók egyik legjobbjáról. Neve fényelt a Széchenyi mellett, életének története részt kér a nemzeti nagy mozgalmak, az ébredés és ujászületés évei, a negyvenes évek történetéből és messze benyulik napjaink eseményei közé. Magyar volt érzése és gondolata. Fénylő mintaképe e tekintetben arisztokratáknak, s voltak idők, midőn az ő és nejének termei gyupontját képezték az ujra ébredő nemzeti életnek. Főúr volt, büszke és nemes, áldozatkészsége kimeríthetlen, s a vagyonszerzésben okos és szerencsés a nélkül, hogy nevének akár csak egy kis árny is bántaná a legujabb idők oly kétes vállalkozásából, melyekhez czégerül a főúri neveket szokták volt kikölcsönözni. E férfi inkább erényei, mint születése által magasodott ki, pedig családja is egyike a legfényesebbeknek, melyeket a haza felmutatni tud. Erényei oly sokfélék, hogy életirója zavarban lesz, melyiket helyezze első sorba? Ha az akadémiák, a Tisza szabályozásra, a tudomány, irodalom, vagy a közigazdaság bármely nagyobb momentumára gondolunk, mindenütt az ő nevének látjuk ragyogni első sorban, s a cserkoszoru ép ugy illeti meg a rendületlen nemzeti érzelmű hazafit, az áldozatkész főurat, az utóörök egyikét, a mint példányképp idézhet-

jük benne a takarékos jó gazdát, ki hosszú időkre alapít meg családja jólétét. Erdemeks tevékenységben gazdag életének rövid, kivonatos vázlata a következő:

Nagy - Károlyi gróf Károlyi György 1802-ben született Bécsben; hol itt, hol Pesten végezte tanulmányait; 1820-ban akkori szokás szerint disidás ezredbe lépett és ezen év őszén hadnagy lett; ekkor a Würtemberg huszárokhoz, 1821. tavaszán pedig a Hessen-Homburg huszárezredbe lépett, hol a nagy Széchenyi, mint kapitány szolgált. A két fiatal főúr itt közelebb ismerkedett meg egymással; 1822-ben a Nostiz-lovasrezredhez kapitánynak nevezték ki. Már 1824-ben lelépett a katonai pályáról, és több esztendőn át számos nagyobb utazást tett a külföldön, járt Francia- és Angolországban, időközben több ízben hazajött, 1830-ban Párisban számos kitünőséggel barátkozott; a korszakalkotó 1825-ki országgyűlésen ő is résztvett, és egyike volt az elsőnek, kik gróf Széchenyi István lelkes felszólítását és példáját követelt; 40,000 forint ajánlott fel az Akadémiára. Ezen országgyűlés után ismét külföldön utazgatott; 1830-ban visszatért, júliusban mint Szathmármegye képviselője az országgyűlésre ment. Két évvel később, 1832. március havában az Akadémia tiszteletbeli tagja lett.

A következő évben ismét utazni ment, járt Olaszországban, nevezetesen Nápolyban; 1834. tavaszán meglátogatta Malta szigetét, Görögországot, Egyiptomot, Nubiát, Arábiát, Palaestinát, Syriát, Konstantinápolyban hosszabb ideig időzött, Macedonián és Szerbián át 1835 nyarán Pestre jött; 1836-ban Pozsonyban házasságra lépett gróf Zichy Karolinával.

nép ellensége a magyar fajnak, nemzetnek és országnak!! Nyílt titok, hogy minden rác és oláh pópá, tanító, jegyző, szóval minden rác és oláh kabátos ember országunk, kormányunk, nemzetünk, sőt fajunknak is hatalmas ellensége!! Tudja ezt az ország déli részeiben mindenki. A baj egyik oka, hogy a kormány túloyalisan és túliberalisan jár el. A román és szerb vidéken nevez ki, vagy enged választani román vagy szerb bírakat, szolgabírákat, jegyzőket, tanítókat s tanárokat, szóval az állam által tartott tisztviselőket. A kormány jóhiszeműségében azon jó reménnyel táplálkozik, hogy ezzel megnyeri az illetokeket, és velök együtt magának a szerb s román népek rokonszenvét is. De csalódik! Mert ezzel csak maga járul, legveszélyesebb ellenségeinek fentartásához, maga nyit nekik tért nemzetünk ellen irányzott üzemekre és izgatásokra. Alig tételhetem fel, hogy erről pozitív tudomással bírjon a kormány; mert különben mérsékelné túliberalizmusát. Különböző szolgáljon az előrebocsátottak megvilágítására a következő eset: A plewnai győzelem híre örövendett és ünnepet rendezett az egész ország hazafias érzelmű része, így a többi között Zsombolya mezőváros lakossága is. Ez azonban N.-Kikindán, Tömesvárott, N.-Becs-kereken sat. délvideki városokban a szerb és román népnél, illetve annak vezéréknél nem talált visszhangra. Midőn pedig a legújabb aázsiai orosz győzelem híre jött, egy zsombolyai ügyvéd egy hírlapot kapott, melyben az orosz győzelmi hír mellett következő sorok állottak: „Köllega úr! Ajánlom e telegrammot szives figyelmébe. A zsombolyaiak jó hasznát vehetik majd. Dr. Toponarszky. Kommentár tán felesleges ezen perfid figyelmeztetéshez; de jó lesz, ha elolvassák ott a kormány székehyén tájékoztatásul. (x-y.)

* * *

Illetékes helyről vett megkeresés folytán közöljük lapunkban is a már másutt megjelent felebbi cikknek érdemleges részét. Szolgáljon azonban a hazafias cikkíróknak megnyugtatóra, hogy a m. kormány a legapróbb részletekig tájékozottatva van a délmagyarországi államellenes rác és oláh lelkületéről, ha az itt-ott felburjánzik. Ez iránt minden aggodalmat kizáró teljes biztosítékot nyújt nekünk azon férfiak kipróbált politikai eszélye, erélye, tapintata, de legkivált tündöklő hazafisága, kiket a fejedelmi kegy s a m. kormány választása délmagyarországi municipiumaink kormányzásával megbízott, s kiket hivatalaikban a polgárság általános szeretete, osztatlan tisztelete és bizalma megerősített. Hogy a muszkapajtáskodás és a Miletics-imadás széles körben ütik Délmagyarországon s főleg a beszűntetett nagy-kikindai districtus rác községekben, azt csakugy tudják ott fenn Buda-pestben, mint mi azt fájdalommal tapasztaljuk naponta idelent. És ha mégis annyi kímélettel és szeretetteljes óvatossággal jár el kormányunk az ultranacionális viselkedégek orvoslásánál, ugy annak, a jelenlegi államsystema s törvénykönyvünk motívumain kívül, még más magasabb rendű okai is lehetnek, melyeket talán a „salus reipublicae“ szavakkal fejezhetünk ki legrövidebben és leghelyesebben. A régi példázat szerint nőni kell engedni a konkolyt is a tiszta buzával együtt — aratásig; aratáskor aztán majd kitépjük a konkolyt s elválasztjuk a tiszta buzától. Az aratás ideje pedig már nincs is nagyon messze! — Addig legyünk hát éber figyelemmel és tekintsünk szorgalmasan magunk körül, észrevéve minden neszt, minden legcsekélyebb mozzanatot. Lapunk, mint eddig, ezennel is nyitva áll a higgadtan megfontolt és igazságúen tárgyilagos felszólalásoknak.

(Szerk.)

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. (Bulgáriai harczter.) A plewnai posztók úgy látszik már nem sokáig fogják magukat tarthatni. Az

innen érkező hadi tudósítások — legalább a mai napig, midőn e sorokat írjuk — a lehető legkedvezőtlenebbek. Mindegyre megerősítik azt a lesújtó hírt, hogy a hősi babárel disztett Osman pasának elelmi készlete elfogyott s hogy a catastropha egyik-másik irányban kimaradhatatlan, mert a már teljes és szilárd ostromot legfőkébb csak úgy képes áttörni, ha serege két harmadát felalozza. Egyébaránt e pessimista felfogással ellenkezni látszik azon tény, hogy Osman pasa teljesen tetlenül viseli magát. Mint kiváló hadvezér, mindenesetre lenne valamit, ha éhhalál fenyegetné seregét. Folytonos téllenségéből némi reményt meríthet arra nézve, hogy helyzete nem oly kétségbeesztő, s hogy nehány hétig még tarthatja magát Plevnában. Pedig pár hét alatt a helyzet gyökeresen megváltozhatik. — Sistonál az oroszok új hidat vernek a Dunán. Ez valószínűleg állandó vashid lesz. — Turtukaiból a törökök igen gyakran törnek át román területre, hol Oltencia körül úgy látszik jelentékenyebb haderő áll. — Ellenben a multkor még nagyon is veszélyeztetett aázsiai harczteréről kedvezőbbek az utolsó posták. Mukhtar pasa, a gházi, sürgönyzi Erczerumból november 10-én: Az oroszok ma reggel rohamtámadást intéztek az Azzie-kaszárnya megerősített védműveire. Csapataink erőteljesen viszonozták a támadást; az ellenség teljesen megveretett és futásnak eredt, mely alkalommal az árkokat megtöltötte hullakkal. Katonaink másfél órányira üldöztek. Ugyanezen ütközethen az oroszok eleinte bevettek egy őrházat és elfogtak egy zászlóalj, de utóbb visszaverettek, mely alkalommal a zászlóalj ismét felszabadított. Az oroszok Deve-Bojumba és a szomszéd magaslatokra vonultak vissza.

Itthon. Az új vámtarifa, a legrosszabb benyomást keltette úgy politikai, mint kereskedelmi körökben. A vámemelések oly enormis nagyok, hogy még kormányparti körökben is elfogadhatatlannak jeleztek. A kormánypartinak több kiváló egyénisége — értesülésünk szerint — határozottan ellenzi az autonóm vámtarifát, mely mellett általában ismeretlen a Magyarország érdekeit sértő áldozatok határa. Semmikép sem akarják pedig kitenni Magyarországot, Német- és Olaszországokkal szemben, egy eshetőleges vámháborúnak. Az új vámtarifa, ha életbe lépne roppantul megrágná háztartásunkat. A védvámok által számos ruházati cikk tetemesen megrágl, a selyemről nem is szólunk, mely fényűzési cikk, s melyet 100% vámemelés ér. A financia-vámok által megrágl a kávé, a petroleum, a hús, a thea, a rizs, a gyümölcs stb. A kávé 100 kilója után eddig 16 frt. vám fizetett. 1878. január 1-től kezdve e vám 24 frt. emeltetnek. Az eddigi vám ezüstben szedetett, (16 frt. ezüst = 16 frt. 80 kr. papírban), az új vám aranyban fog szedetni (24 frt. arany mintegy 29 frt. papírban), tehát a vámemelés a kávéval 100 kilo után mintegy 12 forint, kilonként 12 krajczár, fontonként 6 kr. Ausztria-Magyarországon eddig évenként 540.000 mássa kávé fogyasztottak s így a vámemelés 3,240.000 frt. hozna a kincstárnak, ha az eddigi fogyasztás marad meg; de ki számolhat erre? Egy közeprendbeli család havonként 2 1/2 kilot fogyaszt, ha ezután is annyit fogyasztana, évenként 3 frt. 60 kral kellene többet költenie a kávéra; de előrelátható, hogy a kávéfogyasztó körök nagy része be fogja érni — a pótkávéval s a kávéhamisítás úgy fog felvirágozni, mint még sohasem. — A petroleum eddig majdnem vámentes volt, ezután 100 kilója után 8 frt. vám fizetetik. A 100 kilo a nagykereskedésben 21 frt. árultatik, a vámemelés tehát 40%. Egy közeprendbeli családnak, mely 2 petroleumlámpát használt, világitásra estenkint 3 1/2 krajczárt, évenként 25 forintot költött. Ezután, ha az eddigi világitást akarja használni, évenként tíz fttal többet fizet. A vágómarhára vetett vám szerint a hús fontja 1 kral drágl meg, a thea s a rizs stb. rendkívüli mértékben drágl. Ime az új vámtarifa hatása minden háztartásban. Ausztria azonban valószínűleg megbuktatja a financia-vámokat, vagy tetemesen leszállítja — s majd csak a védvámok maradnak meg, melyek az osztrák iparnak válnak javára a földművelő Magyarországgal szemben. — A 80 millió bankadósságról szóló javaslat, melynek tárgyalása, mint írjuk, Tisza kívánása folytán elhalasztott — megbukottnak tekinthető. A bankügyi bizottságnak következő tagjai nyilatkoztak már ellene; Chorin, Lichtenstein, Bujanovics, Helfy, Falk, Wahrman, Bánó, Kerkápol. Összesen 8, s miután a bankügyi bizottság 15 tagból áll — a javaslat elejtettnek tekinthető. — November 10-én Albrecht főherczeg, gr. Bylandt közös hadügyminiszter és báró Schönfeld altabornagy s a vezérkar főnöke Budapestre érkeztek. A három katonai notabilitás budapesti utja tényleg fölötte alkalmas arra, hogy figyelmet keltsen a politikai körökben, s indokolja azon vélemény, hogy monarchiánk irányadó körében ismét fölmerült a katonai előkészületek szükségességének gondolata. A bécsi minisztertanács, mely fölhatalmazta annak idején gróf Andrást katonai előkészületek megtételére a horvát s dalmát határokon, köztudomáslag a háború azon időszakában tartott meg, midőn az oroszok úgyszólván kardcsapás nélkül foglalták el Bulgáriát s léptek át a Balkánon. A katonai helyzet jelenleg lehetőleg még kedvezőtlenebb levén a törökökre nézve, a bécsi kabinet újra szükséges-

nek látja foglalkozni a katonai előkészületek kérdésével. Minden valószínűség szerint tehát a közelebbi órákban fontos elhatározások fognak történni.

Törökország. Törökországban megint már nagy baj van. Ujra inog a padischa trónja, a miniszterium, mely csak imént nevezteletti ki, a köztörvényhatósági főnökség, stb. Ez a válságos pillanatban, mely a hadi szerencse sikerei szerint fog Törökország léte felett dönteni, ezerszeresen nagy szerencsétlenség. November 10-éről a Pol. Corr. jelenti Konstantinápolyból: Stambulban falragaszok voltak kiragasztva, melyek a lakosságot Damad pasa legyilkolására szólítják fel, ki azzal vádoltatik, hogy békét akar kötni és Törökországot el akarja árulni Oroszországnak. Mahmud Damad viszont összeesküvéssel vádolta Murad ex-szultánt, miért is a szultán a Csaragan palotából a régi sereiába vitette fivérét. Ez alkalommal Murad 40 szolgálja, kik urok életét fenyegetettnek tartották, ellenszegtül és ezért megfojtattak, bár a török lapok csak azok számküzetéséről szólnak. Azóta Muradot mint állami foglyot őrzik Top Kapuban és általános veszélyeztetetnek tartják az életét. Időközben Midhat pasa több hívet szintén elfogták. A Mahmud Damad megmérgezésére tett kísérlet ennek orvosi paralytált. Konstantinápolyban roppant nagy az izgatottság; növeli ezt azon irányzatban terjesztett hír, hogy a proféta megjelent a szultánnak és meghagyta neki, hogy kössön békét. Különböző a porta a hadműveletek kedvezőtlen fordulata mellett sem vesztette el bátorságát. A miniszterek nagy többsége a végletekig folytatni akarja a harcot s csak olyan békétárgyalásokba hajlandó lépni, melyek alapjául a status quo ante bellum elve szolgál. Minthogy erre jelenleg nincs kilátás, roppant buzgalommal folytatják a hadi készületeket.

Anglia. A legfontosabb és minket a leginkább érdeklő esemény a lord mayor beszéde, melyet a Quidhallban tartott banketten mondott. Beaconsfield lord ama felköszöntésre válaszolva, mely a cabinetre mondatott, mindenekelőtt az indiai inséget s a nemzeti rokonszenveknek sokszor manifestált bizonyítékait érintette. Azután áttekintést nyújtott a jelen év hadi eseményeiről s a beszéd további folyamában ezeket mondta: „A háború kitorésekor a kormány azonnal előadta politikáját s attól sohasem tért el; ez a politika a föltételes semlegesség volt. Mi egyttal kijelentettük, hogy e semlegességnek meg kell szünie, mihelyt a brit érdekek megtámadatnak vagy fenyegettetnek. Ezt a politikát, mint önzöt rosszálták. De csak oly önző, mint hazafias az. A kormány politikája azon hite nyugszik, hogy kötelessége kívánja meg tőle a brit érdekeket kifelé védeni. A kormány azt hitte, hogy az ország szava helyesli e politikát. Azon okok közt melyek a kormányt e politika elfogadására bírták, főleg azon hite szerepelt, hogy az angol politika nem kedvezőbb Angliára, mint Törökországra. Egy év óta dogmája volt a diplomatiának az, hogy Törökország immár csak mythos és kormánya képzeldős; a nép ki van merülve s az államférfiak csak eszköznek használják arra, hogy a képzelt egyensúlyt fentartsák s Európa békéjét biztosítsák. Ha ez igaz lenne, akkor annak ismétlődése, a mi a krimi háborúban történt, a legnagyobb hiba lenne, s az lett volna a legjobb, hogy a világ győződjék meg a török állapotról. De egy év óta Törökország kimutatta, hogy van ereje és vannak segélyforrásai, melyek elismerését ő joggal megkövetelheti. Törökország függetlensége egy évvel ezelőtt csak a guny tárgya volt. De akár miként forduljon is a hadi szerencse, mely oly változókonny mint a hold, Törökország függetlenségét nem vonják többé kétségbe. Bebizonyította azt egy fél millió katonai sikra állítása. Szónok kijelentette, hogy a fenforgó körülmények közt sem esik kétségbe a békekilátások felett. Fölbátorit — mondá — s ez iránt kétségbe nem ejthet az, ha a két hadviselőfél fejének megtartására emlékezem. Nem feledhetem el, hogy a czár nagylelkűséggel, mely jellemzi az ő valóban magasztos jellemét, a háború előestéjén kijelentette, hogy egyetlen célja a porta keresztényeit védelmezni és hogy ő császári szavával e becsületével kezkesedik, miszerint nem törekszik területe gyarapítására. Ép oly kevéssé feledhetem, hogy a szultán legformaszerűbben késznek nyilatkozott megadni mindazon változtatásokat, melyek a keleti keresztényeknek a biztonságot és jólétet megadják, melyeket a czár maga óhaj. Ily ünnepélyes komoly ígéreteivel szemben a most tusakodó uralkodóknak azt hiszem, jogom van azt mondani, hogy a béke nem lehetetlen vagy távoli esemény. Oly nehézségek merülhetnek fel, melyek a czárt és szultánt, még ha minden kérdésben egyet találnának érteni megakadályozzák az ohajtott béke létesítésében. Ugy mondják, hogy Oroszország katonai tekintélye a háború folytatását igényli. Felfogásom szerint a katonai tekintély nem egy kivított győzelemtől függ, mert ez a szerencse véletlenétől, vagy tehetséges parancsnoktól is muló körülményektől függ. De a katonai tekintély igazi bazisa nézetem szerint az: ha nagy ország és hatalmas kormány vitéz elszánt fegyelmzett nemzet szolgálataival rendelkezik; és bármily véletlenek fordulnak is elő egy háborúban, még sem mondhatja senki az orosz katonáról, hogy nem mutatta magát kitartónak fegyelmzettnek és bátornak. Az oroszok a szenvedett vereségekben is vitézeknek mutatták magukat. Minden körülmények közt nem érthetem meg hogy Oroszország katonai tekintélye szenvedett volna. Önök azt fogják mon-

dani: Ha csakugyan nincs biztos reménye, mikép bízhatatja London polgárait, midőn problematicus reményt nyújt nekik a béke helyreállítására? E kérdésre azt felelem, mit Walpole felett egy embernek, ki elpanaszolta előtte bajait és azt mondá, hogy nincs reménye. Walpole t. i. azt mondá. Próbálja meg kissé a türelmet. A háborút illetőleg a kormánynak van reménye és türelme és ő reméli, hogy tán nincs már messze az idő, midőn a többi európai hatalmakkal együtt hozzájárulhatunk a nehézségek megoldásához, hogy nem csak Európa békéjét, de függetlenségét is biztosítsuk. (Tetszés.) Beaconsfield gróf így végzi: A brit nép büszke lehet személyes szabadalmaira és politikai jogaira. Büszke lehet arra, hogy oly bírodalomhoz tartozik, mely őseinek erélye által alkotott és hogy ennek fenntartására el van határozva.

Szerbia. A szerb aktió közeli megkezdését jelzi azon tény is, hogy az orosz főhadiszállás parancsára Pubrikow orosz ezredes nov. 7-én Zajcsárba, Negotinba és Alexinacba utazott, hogy a határon felállított székely seregeket megsemmelje. A háborús viszonyok s a moratórium újabb meghosszabítása Belgrádban roppant kereskedelmi válságot idézett elő s a kereskedők egymás után szüntelik meg fizetéseiket. — Legközelebb a két legnagyobb kézművező, Body E. és Bozics és Pejovics buktak meg. E régi házaknak azért kellett fizetéseiket megszüntetni, mert az ő adósaik a moratórium folytán 1878. novemberig nem kötelesek tartozásaikat megfizetni. Ennek folytán e czégek, noha aktívák 100.000 arannyal haladják meg a passivákat, nem képesek kötelezettségeiknek eleget tenni. — y.

HIRHARANG.

* Bizonyos választások. Torontól

vármegyében oly sokra szaporodott fel egyszerű a megyei hivatalokra magukat képeseknek és alkalmasoknak tartó egyének száma, hogy az 5-600 aspiráns közül negyszáz „bizonyosan“ kifogástalanul képesnek és „minden bizonynyal“ megválasztandónak hiszi magát. Most derült fel az öntelek ábrándvilága, a kortések és főkortések viruló tavasza! A kortesekben lakozik most a vármegye esze; ő a legnagyobb hazafiak, a legokosabb emberek, a legékecsbb szónokok, ők mindent képesek befolyásuk által keresztül vinni. Mindegyikök egy-egy óriás candidatus a kijelölőbizottságra, a központi választmányi, meg a közgazgatási bizottsági tagságra. Az ő connexióik olyanok, hogy vagy török vagy szakad, mindig annak kell megtörténni, a mit ők óhajtanak és előre kicsinálnak. Az ő uszályaikba kapaszkodik most némely jámbor megyei aspiráns. A főkortes minden szentek dicsőségére esküszik és fogadja, hogy ez vagy amaz e „nagy-ságos úr“ egész „bizonyossággal“, de minden bizonynyal am! meg lesz az ő protectioja által szolgabírónak, ez vagy amaz a „téns úr“, pedig ha nem is épen segéd-szolgabírónak, de esendbiztosnak „bizonyosan“. A megye kortesei tehát már tisztában vannak önmagukkal: az ő jelöltjeik a teljes bizonyosság enyhe árnyékban álmódják tisztviselői nagyságuk boldog álmait. Sőt már az írni, dajnik, csendlegényi stb. subaltern állomásokat is nyakraforé ügögtáják. Állítólag létezik egy clique is a megyében, melynek szintén meg vannak már a maga jelöltjei, a kik „bizonyosan“ meg lesznek választva. — No de hát majd elvállik, hogy azokból a „bizonyos választásokból“ hány zsakkal telik?!

* Egy nagy elvi jelentőségű határozatot hozott a m. kir. Curia, mint semmitől-szék, egyik legutóbb tartott ülésében. A határozat így szól: „Tekintve, hogy jelenleg az üresedésbe jött püspökségi javak utáni javeldelmek élvezete öcsászár és apost. kir. felségének a róm. kath. egyház felett folyton gyakorolt legfelsőbb kegyuri jogából kifolyó intézkedése folytán a vallás-alapot illeti, melynek törvényszerinti jogi képviselője a közalapítványi ügyek igazgatósága: — az üresedésbe jött püspökségek jogi képviselőivel is ez bízatik meg.“

* A brassó-temesi vasút építésére 1878-ban 1,200.000 forint van előirányozva. A tavalyi és az idei költségvetésben csak egy-egy millió. Mint értesülünk a különbség oka az, hogy a kormány el van határozva a háború megszüntével azonnal a legerélyesebben kezébe venni az építési munkálatokat, s e célra esetleg az idei és tavalyi összegeket is póthitelüleg felhasználni.

* Magyarellenes henzegések Temesvárott. A „Temesi Lapok“-ban a következőket olvassuk: „Idegenajku honpolgáraink henzegése városunkban ismét magasabb fokra hágott, mióta a hadi szerencse az orosz fegyverek felé fordult. Számos panaszszal fordultak már hozzánk s úgyszólván rosz néven veszik tőlünk, hogy ezeknek kifejezést adni vonakodunk; — teszszük ezt pedig, mivel idegenajku honpolgáraink — daczára ellenséges indulatuknak minden iránt ami magyar — békes polgárok módjára, békes-ségben élni akarunk. Amde elviselhetlenné válik még a legnagyobbat, — legmérsékeltbb kedélyü honpolgárra nézve is, — midőn tapasztalja, hogy a magyar állam tisztviselői között is vannak, kik megfelekedve állásukról, esküjükről, az állam iránt kötelez tiszteletéről, de főkép embertársaik irányában tartozó mérsékelt indulatról, mint az állam szolgálataiban álló hivatalnokok, nem általán a magyar nemzet elleni gyűlölségöknek nyilvános helyen, többek jelenlétében, a legegységesebb szavakkal kifejezést adni s untalan a

os reménye,
midőn pro-
beke hely-
em, mit Wal-
aszolta előt-
cs reménye.
a meg kissé
kormányt
éli, hogy tán
a többi eu-
rulhatunk a
nem csak
ségét is
ld gróf így
személyes
Buzsák lehet
rtózik, mely
hogyan ennek
bli megkez-
rosz főha-
sz keres
Alexinacza
zerb figyelő
s viszonyok
sa Belgrad-
idézett elő-
ntetik meg
legnagyobb
és Pejovics
kellott fi-
adónik a
berig nem
Ennek foly-
0 arannyal
pések kö-
-y.
Torontá-
fel egy-
kat képe-
nek száma,
égy száza
besnek és
ztandónak
önteltek
sek viruló
t a vár-
k, a leg-
nokok, ők
ztul vinni.
a kijelölő-
eg a köz-
onnex öik
ad, mindig
jtanak és
paszkodik
s. A fő-
esküszik
"nagy-
al", de
lesz az ő
gy amaz
n segéd-
z nyo-
tisztalan
teljes
álmódják
Söt már
subaltnak
Állítólag
melynek
álójai,
álasztva
azokból
"hány
haté-
emmitő-
A haté-
nleg az
ir jöve-
ir. Fel-
folyton
kifolyó
i, mely-
a köz-
ürese-
eletével
tésére
nyozva.
n csak
bőnség
ozva a
lyeseb-
ok, a
zegeket
A Te-
ban a
onpol-
gasabb
sz orosz
szszal
rosz
éjezést
pedig
aczára
t ami
békés-
ellen-
tebb
on tá-
is zt-
lkezve
teles
tyában
állam
talnak
nyil-
gépé-
alan a

magyarok legyilkolásával, kiállításával s tudja isten minő irtózatosságokkal fenyegetni, — ha majdan az oroszok a törököket legyőzték! Egy ily esetet közelebb hoztak tudomásunkra megbízható tisztességes polgártársak. Miként vélekedhetnek békés, adófizető polgárok oly állam felől, mely ily haszontalanokat taplal kebelében — ambar őt nem lehet okozni — el lehet gondolni. Több ily esetek juttattak már tudomásunkra, melyeket ezuttal részletezni akarunk, de erősen elhatároztuk, miszerint jövőben az ilyenek nevét és állását minden kimélet nélkül nyilvánosságra fogjuk hozni. — Eddig a „Temesi Lapok”. Ehhez mi a magunk részéről még azt a kérést intézzük összes olvasóinkhoz, sziveskedjenek a magyar államélet rákfenéit, ha netán megyénk területén is felütnék magukat, minden kimélet nélkül lapunk szerkesztőségénél megnevezni. A többire nézve majd eljárunk mi úgy, amint azt legezelszerűbbnek fogjuk találni.

* **Rudolfsnagon** szerény körben ugyan, de megragadó bensőséggel folyt le november 1-én a göthi templomban épült új templom felszentelési ünnepélye, melyet maga a derék helyi lelkész, Lőschard Nándor ur teljesített. A templom főoltára mellett márványlap van a falba alkalmazva, melyen aranyozott betűkkel a következő szavak olvashatók: „I. Ferencz József ö. cs. kir. apost. Felsége 25 évi uralkodói jubileumának emlékére a háladatos község.” A templomot, melyet általán jól sikerültnek mondanak, Kovács József szegedi építőmester építette. Az építési költségek 28,000 frtra rúgnak, mely összegből a kifogyhatlan áldozatkészségű csanádi püspök, Bonnaz Sándor ö. excz. egy-maga 7000 frtot törlesztett, s azonkívül még a feltámadást ábrázoló díszes nagyollárképpel is megajándékozta a községet. Hertelendy József főispán ur ö. méltósága pedig, ki Rudolfsnagon községet íránt már több ízben tanúsította legnemesebb atyai jószívűségét, kegyesen kieszaközölni méltóztatott, hogy a kormány is 3000 frttal járult a templomépítés költségeihez. Thurn Taxis hercegné ö. fensége két sajátkezűleg himzett gyönyörű oltárpárnával lepte meg a rudolfsnagdiakat. Lőschard plébános emelkedett alkalmi beszédet mondott, mely remélhetőleg nyomtatásban is meg fog jelenni. Az ünnepélyes istentisztelet alatt Kirchner József ottani nyug. tanító miséjét adták elő a chóruson. A diszlakoma alkalommal áldomásparahak üritettek ö. Felsége a királyi hosszú boldog uralkodására, Bonnaz püspök, Hertelendy főispán, a község és az új templom egyéb jótévi egészségre.

* **A Tisza-szabályozási ügy** mostani új stadiuma hallomás szerint nem egészen nyugtatja meg az altiszai gazdaközöséget. Feltűnőnek tartják különösen azt, hogy ama bizottságban, mely hivatal van az első és ferde tiszaszabályozási munkát kijavítani, Lónyai Menyhért is részt vesz! Némely altisza körökben az a vélemény uralkodik, hogy az első tiszaszabályozás, mely az alvidéki gazdaközöséget a vizelem pusztításainak martalékává ejtette, Lónyai pénzügyministersége idejében s az ö. kivánsága szerint eszközöltetett, s Lónyai az ország által a szabályozás keresztülvitelére engedélyezett összeghez legkivált saját felsőbirtokai birtokainak érdekében használta fel. Attól tartanak most, hogy az alvidéki gazdaközöség a jelenlegi tervbe vett új experimentum tömérdek költségeinek fedezésére kénytelen lesz birtokait megterhelni, pénzt adni — és mégis csak viz alatt marad.

* **Katalin-bál Török-Becsén.** A török-becséi ifjak november 24-én sorsjátékkal egybekötött jótékonycélú „Katalin-bál” rendeznek, az ottani vendéglő nagy termében.

* **Oltványi Pál** a szegedi kereseti adó felszámolási bizottság ülnöke által „Tájékoztató utmutatás a különféle egyenes adók bevallása, tárgyalása és föllebbezése iránt” cím alatt a múlt évben kiadott adókönyvnek, épen most jelent meg a szerző által újra átdolgozott és bővített harmadik kiadása, mely ugy a szerzőnél (Szeged helyváros 394.) mint a honi könyvtárosoknál is 1 ft 50 krt. levelezési lapon megrendelhető. — Tekintve azon körülményt, hogy a gyakorlati kézikönyvnek egy év alatt már a harmadik kiadása vált szükségessé, feleslegesnek tartjuk a különben is már a hírlapi bírálok által dicsezt münék bővebbi ajánlását, mert a fen jelzett körülmény eléggé igazolja annak hasznosságát. — A II. kiadás németül is megjelenélen, ebből szinte kaphatók a fen-
tebbi árért példányok.

* **Kinyomozott bűnesetek.** F. é. augusztus 27-én virradóra lángot vetett a kumándi (Torontálmegye) bíró nádfoleas háza. Az összefutott szomszédok csakhamar eloltotta a tüzet. Minthogy a házereszenben egy megfaragott szilfaágat találtak, melyre gyutas is volt erősítve, bizonyossá vált, hogy a tűz szándékosan lett előidézve. Sok ideig hasztalan kutattak a gyújtogatót, míg végre a vizsgálóbírónak sikerült őt sok fáradsággal s egyszerűségi sajátságos leleményességgel hurokra keríteni. A vizsgálóbíró ugyanis magához véve a friss metszött faágat, mely az ereszenben találtatott, sorra járta vele a kumándi gyanús egyének házait, míg végre Milánkov Vlada kumándi lakos kerjében csakugyan ráakadt egy szilvafára, melynek egyik csonka ágához hajszálal odailleszt a corpus delicti, sőt az erőből lenyesegetett apróbb galyak is mind ott hevertek még a fa tövében. Erre aztán bátororságot vett magának néhány tanu is felje-

lenni, hogy Milánkov Vlada ugyancsak fenyegetőzött ám a minapában a bíró ellen, kinek majd így meg amugy fog a feje alá rakni, stb. A gonosztevő már a hűvösön elmélkedik a tűz jótékony megerőlt. — Ugyancsak Kumándon történt sept. 3-án, hogy Odzics Márkó magtári őrt reggelre agyonverve találta a magtár előtt. Ebben az esetben is a kiküldött vizsgálóbírónak erélyessége s fáradhatlan nyomozásai vezettek csak az orgyilkos föllebezésére, ki tettet már be is vallotta. — Drágyits Tosa tör.-becsei lakos szép vagyonát gyűjtögetett már össze magának. Szarazmalm, haza, földjei és birkanyaja szörnyen szűrték kaján irigyei szeméit. Volt olyan is ezek között, ki mindenét elkocsmázta s napestig telekorsó mellett búslगतat azon, hogy hogyan találjon ott is, a hol senki sem veszett el valamit. — Egy ilyennek a markába került Drágyits Tosa, ki november 8-án kora este ittas fővel botorkálván haza egy tiszpartii csárdából, a város legnépesebb helyén, a piac közepén, nehány lépésnyire a városi albiró és rendőrlakásaitól, orozva megöletett és mintegy 40 frntyi pénzkészletétől kirabolatott. Noha a török-becsei községeti előjáróság részéről a vizsgálóbírók elé semmi adatot nem terjesztettek be, sikerült mégis Reznits Mladen és Milankov Stéva helyi szerb lakosok személyében a gaztetteket fölledezni. Mindhárom esetben Popovits János, t.-becsei kir. aljárásbíró volt a bűnügyek vizsgálóival megbízva.

* **Az új Lord-Mayor beigtatása** hagyományos pompával ment végbe. Mint Londonból jelentik az ünnepi menet egészen középkori jellegű volt. Ötven díszes equipage (közük több négy lovas) a régi city-czéhék vagy 56 loboóval, páncélos lovakok és 12 zenekar ment a hat lovas, hagyományos, arannyal czifrázott államkocsi előtt. Egy phantastikusan díszített szekér „Cleopatra tújt” vitte, természetesen csak az utánzatát, fából és vászonzól. Elephántok és dromedárok lépdelték London közéletén, indus és szerezesen hajcsárakkal; de mindennél nagyszerűbb volt az a 10 paripavonta szekér, melyen Britannia és az angol hazafiság számos allegóriája ül festői csoportoztatban. — Valóságos carneval.

* **Nem kell csokolni** és csokoltatni a gyermekeket. A roncoló torokból kezd az országban általános járvánnyá fajulni. Már több helyen veszélyesen dühög, mint azt e rovatban esetről tudtuk az olvasóktól. Nem érdektelen tehát felhívni közönségünk figyelmét az ahhoz értők azon véleményére, hogy a járványos betegségeknek s így a roncoló toroklornak is legveszedelemesebb terjesztője a — csokoládás. Övni kell tehát a gyermekeket a csokoládástól, habár az a legnagyobb szeretetből történik is. Nem kell tehát a sétálni küldött gyermekeket végigcsokoltatni az utcán talált hasonló gyermekekkel. Hiszen ezek még ugysem tudják még, hogy mi érteke van a parancsoló szerzetnek, az ovatosság által pedig gyakran lehet a komolyabb veszedelmet elkerülni.

* **Adatok Bismarck gyászához.** Bismarck kutája „Nero”, vagy mint a „Germania” nevezi: „a birodalom ebe”, mérgezés folytán orvul megöletett. Mikor a birodalmi kancellár hű négylabu társa kimulásától értesült, düh fogta el s felkiáltott: „Ha mind oly hű szolgám volna, mint minő hű barátom volt „Nero”, nem volna annyi bosszuságom!” Ezután két állatorvost hivatott Slavehól, kik Nerot boncolták s kijelenték, hogy a kutya elhullását mérgezés okozta. A herceg rendeletére a kutya belső részei lepecsételt szelenczében Berlinbe küldettek pontos kémikai vizsgálatra. — A tudománynak ekkép elég lévén téve, s miután a herceg s a hercegné egyenkint 300, összesen tehát 600 márkát tüztek ki a tettes föllebezésére, illő pompával takarították el Nero maradványait. Szalmalmos ládába tették, letakarták bársonylepellel és feketébe öltözött munkások temették el a külön készült sírba. A herceg minden egyes munkást 100 márkával jutalmazott meg. Varszin környékén ez esemény minden politikát háttérbe szorított. Nero képezi a beszéd tárgyát s élettörténelmi adatai. Beszélők többek közt, hogy Bismarckné egy ízben úgy látta, hogy Nero meghalt, mire rögtön saját nyak-kendőjét kötötte a kutyára. Nem lesz csuda, jegyzi meg egy németországi lap, ha az orgyilkosság áldozatának Varszinban közadakozás utján emlékszoibrot emelnek.

* **Néptanító, ki magát bácsinak nevezeti.** A napokban egész komolysággal beszéltek nekünk, hogy egy néptanító az iskolás gyermekek által egyszerűen csak vezetőknévén nevezeti és „bácsinak” czimezti magát. Meglehet, hogy nemsokára „bruderschaftot” is iszik majd a növendékekkel az a cosmopolitico-demokratikus pádagog! Addig is ajánljuk a „bácsinak” szorgalmas olvasmányul, mit a neveléstudomány legkiválóbb tekintélyei a néptanító szemléi érettségéről, a nevelői tekintélyről, tapintatról és felelősségről irtak. (V. ö. Ziller: Grundlegung s. Lehre v. Erzieh. Unterricht. 20—21. il. — Wagner: Philos. d. Erziehungskunst, il. fej. — Stoy: Ueber Haus- u. Schulpolizei, 11. l. — Baur: Encykl. d. ges. Erz. Unt. — Lubrich: Neveléstud. I. k. 360—377. il.)

* **Muszka ajándék.** A Muszkaországban örökös marhavész hazánkba is becsempésztetett. A marhavész Gyurgyevóban ütött ki a Muszkaországból behozott vonómarha között; később Kis-Olahországban Kimpulunga táján lépett fel. Onnan Töröcsváron át hazánkat jött boldogítani. Nehogy a muszka megaprehendáljon, hiv. közegeink a vész első híre nem tartották helytlenvének a közlekedést

beszűntetni és határozat elrendelni. A határozat csak most „tarde post festa” lett elrendelve, miután a marhavész már Brassóban, Höltevényen, Hermányon, Keresztény-Falván, Szepesi-Szentgyörgyön és átjában Háromszék megyében nagyban dühög. Nach dem Tode eine Weinsuppe!

* **Pipitz József** lovag, a nemzeti bank igazgatója, 8-án éjjel meghalt. 1798-ban született és 1821-től 1849-ig a hivatalnoki pályán különféle stadiumain haladott keresztül. Különösen pénzügyi hivatalokban működött. 1849. aug. 6-ka óta szakadatlanul a bank kormányzója volt. Erdemeit az osztrák felsőház élet-hossziglani tagjává nevezték őt ki.

* **A magyar hölgyek tépésküdeménye** nagy hatást tett a török fővárosban. A múlt hó közepén érkezett oda több mint 16 mázsányi, a főkonzul jelentésével, mely szerint a küldemény főleg a „Pesti Napló”, „Fővárosi Lapok”, „Hon”, „Egyetértés” és „Nemzeti Hírlap” utján gyűlt be magyar hölgyektől. A szultán, ki e küldeményről értesítve lett, fölfőhászódott: „Áldott nemzet, melynek ily nemes női vannak; minden magyar nő egy-egy példánya lehet a nőiességnek.” A kór-házak sebesültjeinek is tudokra adták, hogy a magyar hölgyek kezének jó munkája. A városban hire futván a küldeménynek, a török nők kétszeres munkásságra buzdultak.

* **Hogy tanulta meg a kalocsai érsék a szeszfőzést.** Ez a „P. Lloyd” után a következő módon történt: A kalocsai érsék, ki törvényhozó hivatását igen komolyan veszi, a napokban a képviselőház folyosóján egy hírlapíróval találkozott, kiről tudta, hogy nemzetgazdasági dolgokkal foglalkozik. Jöjjön csak — mondja a főpap a hírlapírónak — s magyarázza meg nekem, de népszerűen, hogy miben áll tulajdonképen az a szeszadó, hogy legalább fogalmam legyen róla, ha legközelebb a felsőház elé kerül. — A hírlapíró zavarral jön, mert nem tudja, miként magyarázza meg hamarjában előbb a szeszfőzést s azután a szeszadó kérdését. Excellentiát legjobban cselekszik — szölt végre — ha előbb egy szesz-főző gyárt tekint meg s akkor majd utólagosan kifejezem a szeszadó kérdését is. A következő napon a hírlapíró az érseket egy Budapesttől nem messze levő szeszfőző gyárba vezette. A tulajdonos fölötte megtiszteltve e látogatás által, egy órán keresztül mindent a legalaposabban megmutat s magyaráz. Ekkor az érsek szives köszönetét fejezi ki s eltávozik. Az ajtónál kérdi a hírlapíró: — Nos, érsek ur, érti-e a szeszfőzést? — Persze hogy értem, volt a válasz — éppen úgy mint nagynéném a távirást. — Hogy érti excellentiád? — Mint nagynéném a távirást! Elmondom mindjárt. Nekem van egy nagynéném, egy áldott jó öreg asszonyság, ki talán sohasem hagyta el faluját s a ki még egészen a 40 év előtt való divatnak és eszméknek híve. Azt ugyan a nagynéném meg tudta érteni valahogy, hogy az ö. Julcsa leánya ma egy levelet vet a leveles fiókba, mely azután holnap Pesten van, de már a távirás dolgan igen sokáig tépelődött. Nem tudta megérteni sehoggy sem. Egyszer a nagynéném két leányával hozzám jött Kalocsára. Az ebédnél természetesen szó volt a távirásról is. Haj! szép mesterség az, de nehéz a megértésre. En mint jó unokaöcs ajánlkozom, hogy a néniknek elmondom a nagy titkot, csakhogy előbb a táviró hivatalba kell jönnie. Jól van. Délután mind a négyen a táviró hivatalba mentünk. A fiatal irodatiszt látván a csinos leányokat, igen előzékeny s legkisebb részletig mindent elmagyaráz egy álló órán keresztül, rendkívül világosan és kimerítően. Haza menéskor kérdem a nénit: — Nos, nénikém, érted-e már most a távirást? — Igen Lajoskám, nagyon értem. Csakis egyet nem tudok. — Ugyan mit? — Látod, azt nem tudom, hogy hol . . . vetik a táviratokat a fiókba. Különben mindent értek. — Lássá éppen úgy értem én is most a szeszfőzést.

* **Qui pro quo.** Két fiatal ember egy kávéházban pompás newfoundlandi kutyát lát, ki erős tekintettel néz rájuk. „Ejnye,” mondja az egyik, „e kutya gazdájának ugyan csak jó oltalmazója lehet!” „Fogadok veled” mondja a másik, „hogy annyira sem mozdul helyéből, mint a birka, ha gazdáját bántják!” — Ez elentétes állítások fölött elvitázva, mindketten felhevültek, míg az egyik azt veti oda: „Tudom, hogy nincs bátorságod a kutya gazdáját csak meg is érinteni!” „Fogadjunk.” — „Egy ebédben” — „Chartreusezel” — „Áll!” A vállalkozó fiatal ember fölpatlan, neki támad a kutya mellett álló urnak s pofon veri. Ez felordít, neki veti magát a támadónak, s csak úgy zug a püföls, a kutya nem mozdul. A fogadást ajánló erre előáll, sztválasztja a verkedőket és elmondja a támadás okát. „A kutya miatt?” kiabál a felfofozott dühében. „Mit tartozik az rám? A kávéész az, nem az enyém.” Megütődés. Kis vártatva három fiatal ember karöltve ment a legközelebbi vendégfogadóba.

* **Kik az orosz forradalmárok.** A „Mosk. Viedomosti” közli, hogy a muszka forradalmi propagandát illető büfénnyel ügybe, melynek tárgyalása okt. 30-ára volt kitűzve, a nemesség közül be van keverve 60 férfi, 22 nő; a köztisztviselők közül 14 férfi, 5 nő; a katonaságból 4 férfi, 4 nő; a papság közül 31 férfi, 2 nő; a kereskedők sorából 10 férfi, 1 nő; a polgárságból 19 férfi és 4 nő s végre 17 paraszt és 4 külföldi férfi.

történelmi regénytárából: „A névtelen vár” III. füzet. A mű csinosan, képekkel ellátva jelenik meg. Egyes füzet ára ötven kr. Az előfizetési pénzek az Athenaeum kiadóhivatalába Budapestre intézendők.

„Az ördög fia és a három vörös ember.” Regény 7. füzet. Egy-egy füzet ára 25 kr. Kapható Mehner Vilmos kiadóhivatalában Budapestben.

E fentebbi füzeteket a legmelegebben ajánljuk olvasóink partifogásába.

Dengi János a „Déliab” című szépirodalmi lap szerkesztője előfizetési fölhívást küldött be hozzánk folyó évi december hóban megjelenendő egy kötet költeményére. Előfizetési ár 1 frt. 20 kr. A mű Aigner Lajos könyvkereskedő kiadásában fog megjelenni s az előfizetési pénzek is legfőjebb december 1-ig hozzá Budapestre intézendők. Ajánljuk olvasóink figyelmébe és partifogásába, mivel az újabb nemzedék kiváló lantosai mellett egyszerűs mind az irodalom egyéb ágainak is csüggedetlen művelője. Mutatványul költeményeiből közöljük a következőket:

Mint az elítélt...
Mint az elítélt, ki a végső
Nagy perczebe kapja vissza életét:
Lazas gyönyörtől ittasulva
Töröm fel illókat levélked.

Belémérlök... s szent ígeit
Égő lelkeim mélyére vésem:
Csókkal borítom s elfelejtem
Minden fájdalmam, szenvedésem.

Elfeledek e pillanatba!
Ellenséget és jóbarátot,
Boldogságomban mostan én az
Egész világnak megbocsátok!

A „Vasárnapi Ujság” november 11-ki száma következő tartalommal jelent meg: A háborúrol: A sánczletőn (képpel). — „Házas” első énekeiből. Baksvay Sándortól. — Két magyar festő az újabb nemzedékből (Feszty Árpád, Alföldi tanyá és Greguss Imre „Megzavart betyárok” című képeivel). — „Négy irónó egy családból” (Maros-németi gyöngyszemek) Réthi Lajostól. — „Katonacélet Törökországban.” Eredeti tudósítás Ali Efenditől. — A műcsarnok megnyitása (képpel az iparműzeumból). — A magyar Elzevir. Ballagi Aladartól. — Kalifornia óriási fá (képpel). — A marabu (képpel). — Irodalom és művészet, stb. rendes hivatások.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt., a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt.

Teljes számu példányok január 1-jétől meg folyvást kaphatók.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb betilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatall. Előfizetési ára felévre csak 1 frt. A „Háboru-Kronika” negyedévre a „Képes Néplap”-pal 1 frt., a „Vasárnapi Ujság”-gal 2 frt. 50 kr., a „Politikai Ujdonságok”-kal 2 frt.

TÖRVÉNYTEREM.

- A n.-becskerei e. f. kir. törvényszékénél f. é. november 17-ik napján megtartandó nyilvános ülésben a következő perek fognak előadandni:
- Előadó: MIHAJLOVITS SANDOR, kir. törv. bíró.
- 6164. sz. 1877. — Tolmács Máxának, — Gyulintaz Vlada és társai ellen, — a tarrasi ingatlanvagyonának tulajdona és birtoka iránt.
- 6283. sz. 1877. — Pámeszko született Balos Anna és társainak — Balos Vikentianó és társai, kis-toráki lakosok ellen örökösödési per.
- 6652. sz. 1877. — Kreesu Péternek — özvegy Grünfeld Sáli kis-toráki lakosnó ellen 1/2 urb. tel. föld egy harmadának tulajdona iránt.
- 6822. sz. 1877. — Okolisan Nikolaje és társainak. — Okolisan Thodor kis-toráki lakos ellen — örökösödési per.
- 6842. sz. 1877. — Maresity Vászsa és társainak — Mihajlov Sándor franyovai lakos ellen — 500 frt. iránt.

Szerkesztői nyiltposta.

- L. S. Nagy-Kikindán. — Küldemény csak a múlt vasárnap érkezett kezünkhez; menise ki e körülmény a késő megjelenést.
- M. R. és Dr. K. B. Budapest. Nekünk is meggyőződésünk, hogy a delmagyarországi vidékeket, főleg a megyék központjait, masunnan impordalandó jeles magyar erőket s életrevaló elemekkel kell benépesíteni. Szükséges ez mindaddig, míg alkalmunk lesz minmagunknak is elegendő számmal nevelni a magyar tudományos eröket, mire nézve életbeültetett fögymnasiumunk közel és biztos kilitásokat igr. Miskolcban nem osztjuk az önök nézetét; sőt ellenkezőleg a mellett vagyunk, hogy „ceteris paribus” a megyei szűlőttek az elsőseg. Saját megyei szűlőtteink alkalmazásáról s jövőjük biztosításáról kell mindenképp gondoskodnunk, ha egyébként képesítvényeik egyenértékűek a masunnan hozzánk származott hivatalkeresők képesítvényeivel. Lehet, hogy közből alkalmat veszünk majd magunknak concret esetekkel is illusztrálni az ellenkező eljárás káros hatásait.
- Cz. H. Nagy-Becskerek. Nem ismerjük. Tudakozódjék a városi kapitányságnál.
- O. P. Szegeden. Amint látja szives készségűteljesítő kívánságát. A könyvet köszönjük. Üdvözlét!
- A „nagy emberek” irójának. Nem közölhető. Tanuljon előbb orthografiát; ebben ön nem igen nagy ember.
- H. E. Kis-Zombor. — Önnek érdeke ugy kívánna, hogy a lapunkba nem illő keserveit papirkosarunk mélyesége fenekére süllyesszük. Requescent in pace!
- Meleghy P. Nagy-Becskerek. — Küldeménye számára a jövő számban szoritunk helyet.

IRODALOM.

Beküldettek szerkesztőségünkhez a következő hasznos irodalmi füzetek: Jókai Mór

7916. sz. k. i. 1877. **Hirdetmény.** (249-23)

Nagy-Becskerek város polgármesteri hivatala részéről mindazon háztulajdonosok, kiknek házaik egészben vagy részben bérbeadtak, ezennel felhívják, a házberjövdelem vallomást 14 nap alatt a helybeli városi számvéviségnél annál bizonyosabban bejelenteni, mert különben azok ellen, kik ezen határidő alatt nem jelentkeznek, a törvény értelmében eljárás fog követetni.

Nagy-Becskereken, 1877. évi november 8-án.

Kulifay Lajos,
polgármester.

3. 7916. **Kundmachung.**

Von Seite des Gr.-Becskereker Bürgermeisters werden jene Hauseigentümer, deren Häuser im Ganzen oder zum Theile vermietet sind, hiemit aufgefordert, das Hauszinsvertrags-Befehntniß innerhalb 14 Tagen bei der hiesigen Buchhaltung um so gewisser einzubringen, als ansonst gegen jeden nach Verlauf dieser Frist im Sinne des Befehles verfahren werden wird.

Gr.-Becskerek, am 8. November 1877.

Ludwig Kulifay,
Bürgermeister.

Br. 7916. **Објава.**

Од Вел.-Бечкеречког градоначалништва јавља се обдшњим становницима, којима су куће сасвим или од части под карију издате, да имају своја признања сврху дохода од кућне карије код овораршкога рачуноводства за 14 дана у толико сигурније предати, почем ће се по истеку овога рока, по смислу дотичних закона поступати.

У Вел.-Бечкеречку, 8. новембра 1877. год.

Лудвиг Кулифај,
градоначалник.

6929. sz. p. 1875. (253-32)

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék részéről közhírré tételik, hogy Eisen Anna kérelmére Thomasz Györgynek tulajdonán felvett s a lazarföldi község 135. összeírásai sz. a. előforduló 450 frtra becsült felülépítmenyre a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a lazarföldi község házában leendő eszközése végett az első árverés határideje 1877. évi november 29-ik, a második pedig december 29-ik napjára, mindig délelőtti 10 órakor tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni. Az árverezni kívánók a becsérteknek 10% bánatpénzül letenni tartoznak. A többi árverési feltételek az árverező kiküldöttől megtekinthetők.

Felhívják mindazok, a kik a foglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrendtartás 466. §-a értelmében, a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be. különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó bízott meg.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszéknek, 1877. évi február 5-én tartott polgári üléséből.

Várady Mihály,
kir. tszéki elnök.

6047. sz. 1877. (247-33)

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy n.-becskerek város községe mint végrehajtónak Popovits Wladiszlav n.-becskereki lakos mint végrehajtást szenvedő elleni 120 frt. 97 1/2 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-becskereki 1048. sz. tjkvben a végrehajtást szenvedett tulajdonán felvett 1600 frtra becsült ingatlan az 1877. évi november 22-ik napján mint első és 1877. évi december 22-ik napján délelőtti 8 órakor mint második határidőben, az alulírt kir. telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog u. m.:

1-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben, vagy óvadékképes papírban kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig: az első részletet az árverés után azonnal, a második részletet az árverési naptól számított 15 nap alatt, a harmadik részletet ugyanazon naptól számított egy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokba lépés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennl fogva a megvett ingatlan haszná és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő vesztélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is, eladatni fog.

Felhívják azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele

napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be; ellenkező esetben Bozgan Floris helybeli ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1877. évi augusztus 4-én. tartatott ülésében.

2592. sz. k. i. 1877. **Pályázat.** (250-32)

Torontálmegye tör.-kanizsai járáshoz tartozó József-kozségében megejtett jegyzőválasztás megye bizottságilag megsemmisítetvén, az állomás választás utjánai betöltésére a pályázat az 1875. évi XVIII. t. cz. 83. §-a értelmében ezennel kiíratik.

Ezen állomással 500 ft. évi fizetés, 400 ft. lakbér, 40 ft. irodai átalány s a magánmunkálatokért képviselő testületileg megállapított s jóváhagyott díjjak élvezete van egybekötve.

Felkéretnek ennél fogva a pályázni óhajtók, hogy az 1875. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében kellőleg felszerelt folyamodványaikat melyben a hivatalos nyelven kívül a szerbek beszéltése valamint írás és olvasásbani bírása is okmányilag kitüntetve legyen f. é. december 4-ig mint a választás napig alulírt szolgabírósnál beadni sziveskedjenek.

Tör.-Kanizsán, 1877. évi november 3-án.

Tallián,
szolgabíró.

2182. sz. k. i. 1877. **Pályázat.** (256-34)

Szerb- és Német-Csanád községekben 500 ft. évi fizetéssel rendszeresített körorvosi állomás Dr. Koor Dezső körorvos urnak masutt nyert alkalmazása folytán megüresedvén, pályázat hirdettetik; melynelfogva ez ezen körorvosi állomásért pályázni kívánó orvos urak felhívják, hogy orvosi okmányokkal szabályszerűen felszerelt pályázati folyamodványukat az e. f. é. november 29-re kitűzött választási napot megelőzőleg alulírottal mutassák be.

Kelt N.-Szt.-Miklóson, 1877. évi október 31-én.

Buócz János,
főszolgabíró.

4625. sz. k. i. 1877. **Pályázat.** (259-31)

A Tor.-Tanizsa és József-kozségi születésűi állomások 1878. évi január 1-től lemondás folytán üresedésbe jövén, ezek választás utján leendő betöltésére a pályázat az 1876. évi XIV. t. cz. 49. és 147. §-ai alapján ezennel kiíratik és pedig:

T.-Kanizsa községében 100 ft. fizetés, József-kozségében 90 " " s a községi képviselő testület által meghatározott látogatási díjjak élvezete mellett.

Felhívják tehát minazon pályázni szándékozók, kik a fenti születésűi állomások bármelyikére folyamodni óhajtanak, hogy szabályszerűen szerkesztett kellőleg felszerelt folyamodványukat f. é. november 29-ig mint a választási napig alulírt szolgabíróshoz nyújtsák be.

Tör.-Kanizsa, 1877. évi október 27-én.

Tallián,
szolgabíró.

155. sz. adó 1877. **Pályázat.** (258-31)

Torontálmegyében fekvő Majdány községjegyzői állása, — mely évenkénti 400 ft. rendes fizetés, 25 ft. uti-átalány, szabad lakás 1/4 hold kerti föld, haszon élvezete és a szabályrendeletileg megállapított díjjak (magány okiratok készítése) élvezetével van összekötve, megüresedvén, annak választás utjánai betöltésére határnapul 1877. évi december 8-a tüzetik ki, mely napon a választás Majdány község házában reggeli 10 órakor fog eszközöltetni. Az 1871. évi XVIII. t. cz. 83. §-a alapján felhívják mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványukat, a választási napot megelőzőleg, alulírt szolgabíróhoz nyújtsák be.

Uj-Szeged, 1877. évi november 1-én.

Rónay Jenő,
szolgabíró.

Pályázat. (257-31)

Torontálmegyében kebelezett Bassahid községben a község irnoki és kézbesítési állomás lemondás folytán üresedésbe jövén, ennek a községi képviselő testület által választás utján leendő betöltésére a pályázat ezennel kiíratik, felhívják mindazon pályázni szándékozók de legkivált azok a kik az 1871. XVIII. t. cz. 74. §-a szerint a jegyzői szigorlatot a torontálmegyei bizottság előtt letették, a magyar, szerb és német nyelvbeni jártasságukat igazolni bírják, hogy ebbeli folyamodványukat f. é. december 1-ső napjáig, mint a választásra kitűzött határidőt megelőző napjáig ezen község képviselő testülethez nyújtsák be.

Ezen állomásnak járandósága a következő: 1-szor. A községi képviselő testületnek határozata szerint mint községi irnok évi fizetés 200 ft. 2-szor. Évi fizetés mint kézbesítő 120 ft. 3-szor. A községi jegyző úr részéről pedig meg-egyeződés szerint.

Kelt Bassahidon, 1877. évi november 8-án.

A község képviselői testület megbízásából:
Gruits Marko,
községi bíró.

2676. sz. **Pályázat.** (251-32)

Az újonnan szervezett Perlasz, Leopoldova és Farkasdin községek körorvosi állomása betöltésére ezennel a pályázat kiíratik azzal, hogy a választás 1877. évi november 26-án Perlaszon megtartatni fog.

Ezen állomással következő járandóságok vannak összekötve: készpénzben 800 ft., szabad lakás Perlaszon és minden látogatásért 20 kr.

A pályázni szándékozók kötelesek szabályszerűen felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig ezen szolgabírósnál benyújtani.

Kelt a perlaszi szolgabírósnál, 1877. évi okt. 27-én.

BURGER ZSIGMOND ÖZVEGYE
könyvkiadóhivatala-, könyv- és könyvnyomdájában
Szegeden

legujabban megjelentek és kaphatók a következő művek:

Szegedi Képes Naptár

az 1878. közönséges évre
20,000 példányban.

Kapható minden hazai könyvtárnál és könyvkötőnél.

Hogy mily érdeklődés- és elismerésben részesült e naptár 1877-iki harmadik évfolyama, tanúsítja azon körülmény, hogy a kiadott 20,000 példány teljesen elfogyott. A naptár képekben úgy mint szövegben tartalmasabb és kiállítása sokkal eszesebb az 1877. évinél.

A naptár ára csak 30 kr.

Az 1878. évi „Szegedi Képes Naptár“ tartalma:

<ol style="list-style-type: none"> 1. A fölséges uralkodóház. 2. Évi naptár. 3. Naptári rész. 4. Szeged szabad kir. város köztörvényhatóságának tisztviselői és bizottsági tagjainak névjegyzéke. 5. A keleti háború. 6 képpel. 6. A török küldöttség Szegeden. 7. A hullámsírban. Rajz. Németb. 8. A kincserező. Tréfás költemény. Kék Hyacinth-tól. 9. Tigrisvadászlat elefántal. — 1 képpel. 10. Szegedtől Budapestig. Egy kéjt. élményei. 11. A földrengés. Népszerű természetani ismertetés. 	<ol style="list-style-type: none"> 12. Népdalok. 5 új, a nép ajkán élő népdal. 13. Adomák. 8 képpel. 14. A méterértékekről. 15. Magyar és Erdélyi országozások. 16. Csetli értesítő. 17. A szegedi kir. törvényszék, kir. ügyesség és kir. járásbírószab. tiszti személyzete. 18. A szegedi gyakorló köz-, valamint a köz- és váltó-ügyvédek névsora. 19. Szeged szab. kir. város egészségügyi személyzetének névjegyzéke. Orvosok, sebészek, állatorvosok, gyógyszerészek és gyógyszerészek. 20. Bélyeg-mutató. (248-32)
--	--

Magyar irodalomtörténet dióhéjban (népszerű előadás), írta Tarnóczy Tivadar, főgymn. tanár. A polgári iskolák számára rendszeres kézikönyvül, a közép-tanodák V., VI. és VI. osztályai számára az orsz. új tantervben előírt irodalmi és irodalomtörténeti oktatáshoz alkalmas bevezetésül, az érettségi vizsgálatokra készülő ifjaknak a legérdekesebb ismétlésül s a nagyközönség számára írt mű. Ára fizve 60 kr.

Szegedi Szakácskönyv. Írta Rézi néni. Ezen egészen önállólag, minden utazást kizárva szerkesztett házi könyvet, mely 1000 főzési utasítást és hasznos tudnivalót tartalmaz, ajánlom a t. hazai gazdaszonyok figyelmébe. Ára díszes színyomtat. borítékba kötve 2 frt. A második kiadás legközelebb kerül ki sajtó alól.

A könyha vegytana. Franke L. után magyarítta Komjáthy György. Polgári műiskolák, tanítóképzők és művelt gazdaszonyok számára. Ára díszes borítékba fizve 1 frt.

Szeged város története (pályaveresés mű), írta Varga Ferencz. I. kötet. A legérdekesebb időtől a török foglalásig. Ára fizve 2 frt. 50 kr. Díszkötésben 3 frt. 25 kr.

Három kardal és két kedvelt népdalfűzér, dalárdák számára négyeshangra szerkeszté és átírta Roth Endre, a szegedi dalárda karmestere. — Ára 80 kr.

Utmutató kántorkönyv. írta Fekete Ferencz, szeged-alsóvárosi kántor; e negyedik kiadást bővítette és hangjegyekkel ellátta Solhly Antal, csongrádi főneklész. — Ára 5 frt. 50 kr.

Fa-eladás.

Nagyságos Urbán-Sissány Constans urnő Beodra alatt fekvő nagy erdő birtokán 1877. évi november hó 29-től kezdve 1878. február hó végéig minden csütörtökön talpon álló

körös-, tölgy- és szilfa

(különösen bodnár fának használhatók)

árverés utján készpénz fizetés mellett, eladatni fog. Venni szándékozók kéretnek a kitűzött napokon a helyszínen 9 órára reggel megjelenni.

Holz-Verkauf.

In dem unter Beodra liegenden, der Herrschaft Constanz v. Urbán-Sissány gehörigen großen Walde, werden vom 29. November 1877 angefangen bis Ende Februar 1878, jeden Donnerstag stehende

Eichen, Eichen und Aulpen,

(besonders für Werthholz geeignet)

im Wege der Licitation gegen bare Bezahlung verkauft. Die Kaufstüften werden erjucht, an den bestimmten Tagen und am genannten Orte, um 9 Uhr Früh, zu erjcheinen. (252-32)

Продаја дрва.

Под Беодром у шуми благородне Константине пл. Урбан, рођена Шишањ, продаваћеду се од 29. новембра 1877. до свршетка фебруара 1878. свакога четвртка.

особито за коларе способна стојека дрва,
као

јасен, раст и брестова,

путем јавне лицитације за готове новце.

Куповатељи умољавају се, да би се на уречене дане свагда у 9 сати ујутру на назначено место налазили.

